

De Drietand

Gegroet beste Neptuners! U heeft alweer het nieuwste nummer van uw clubblad in de hand...en vermits dit het juli nummer is, betekent dit dat het alweer volop duikseizoen is en volop zomer. Of tenminste...dat zou het moeten zijn...maar de afgelopen weken was hiervan weinig te merken. Laten we maar hopen dat we het rotweer nu wel gehad hebben! Het weer is op dit moment zo goed als een copy van dat van vorig jaar rond dezelfde periode...

In dit blad vind je uiteraard de gebruikelijke ingrediënten. Een verslag van zowel de wandeling in de Maasvallei, als van het Ardennenweekend dat dit jaar doorging op een compleet nieuwe locatie, en wat voor één!. Een perfecte vertrekplaats, en zo mogelijk een nog betere aankomstplaats met alles er op en er aan! En je zal kunnen vaststellen aan de hand van het verslag, dat de afwezigen weer eens groot ongelijk hadden!

Uiteraard zijn er ook onze gebruikelijke aankondigingen, waaronder de clubbarbecue en het mossselfestijn, deze twee data mogen zeker niet in je agenda ontbreken! Ook de vatse rubriek, mariene biologie kan je terugvinden verder in dit blad, deze keer behandelen we de doktersvis, *Acanthurus leucosternon*.

Ook het feestbestuur zit ondertussen niet stil! Feesten, is naast duiken (of is het omgekeerd...?) één van de belangrijkste bezigheden van onze club. Dus worden er nu al volop voorbereidingen getroffen voor het volgende evenement!

Het wordt een "Ardennen-event" ter vervanging van het clubfeest. Dit zal doorgaan tijdens het weekend van 4 en 5 oktober, op een voor velen van jullie bekende locatie, zijnde in Louette St Pierre.

Alle details zijn nog niet bekend maar noteer het alvast in je agenda!

Dat het niet zomaar een "event" wordt kan ik je nu al wel verklappen!

Nog effe iets over de zwembadtrainingen, de opleidingen voor de brevetten zijn intussen afgerond, maar dat is zeker geen reden om de trainingen over te slaan! Weet dat een goede conditie altijd meegenomen is, en misschien vroeg of laat zelfs je leven kan redden. Dus blijven trainen is de boodschap!

Zo, mijn bijdrage is hiermee alweer geleverd. Er rest mij nog alleen U veel leesplezier en een prettig duiseizoen toe te wensen, en denk er aan, als je het doet, doe het veilig!!!

Zonovergoten Semoisweekend

Het moet zijn dat vadertje Neptune ook die paar tergende regendruppeltjes bij het begin van de wandeling te Lanklaar toch zeer op zijn krachten heeft genomen, zelfs ondanks het onverwacht mooie weer tijdens de verdere wandeling. In elk geval het leek er wel op dat hij de weergoden nogmaals - en ditmaal flink - onder handen had genomen, want toen we op 26 april naar het dorpje Sainte Cécile (Herbeumont) reden stond er een stralend blauw uitspansel strak over de Ardennen gespannen. Toen uw verslaggever toekwam in het dorpscentrum en de parking van Hostellerie Sainte Cecile opdraaide, zat Neptune al prinsheerlijk op het riante hotelterras in de zon te genieten van een Orval, iets wat ook mij, gezien mijn droge keel, een uitmuntend idee leek om na te volgen.

Eén na één, en opmerkelijk genoeg, ondanks de routebeschrijving, allemaal van uit verschillende richtingen het pleintje oprijdend, zagen we zo de Neptuners toekomen, totdat het terras overvol zat en het tijd werd om de kamers op te zoeken, even iets te eten en zich eventueel in een duikpak te hijsen. Gelukkig moesten we niet al te lang in de wagen zitten eer het punt van vertrek bereikt werd, want het was gloeiend heet met mijn 8 mm dikke pak aan ! Ik meen dat het water zelfs even siste toen ik er me eindelijk kon in gooien. Toch was ik weer eens de laatste weg, want er is altijd nog wel iets aan mijn uitrusting dat niet optimaal zit. Even flink doorpalmen en ik was bij. Bedoeling was om enige tijd bij de groep te blijven, maar hoe dat nu kwam weet ik niet, maar steeds weer hinderde ik iemand die voor me zwom door in zijn palmen te zwemmen. Wat uitwijken naar rechts bracht hierin

geen soulaas, blijkbaar ging iedereen naar rechts. Dus maar links gekozen en zie het probleem was opgelost : ik zwom niemand meer in de vinnen. Het water was voldoende diep – zo'n 40 cm – om geholpen door redelijk wat stroming goed te kunnen doorgeven. De waterranonkel- en fonteinkruidvelden, die in de Semois soms erg hinderlijk kunnen zijn, waren nog maar net aan hun groei begonnen.

Na een tijdje begon ik me toch af te vragen waar de anderen zaten, voor of achter me. Hoe ik ook mijn hoofd boven water stak, voor me zag ik geen mens, dus even op de rug gedraaid en achteruit gekeken. Dat had ik echter beter achterwege gelaten, want door mijn hoofd te verheffen kwamen mijn bibs lager. Een stevige dreun net boven mijn bibs, toegediend door een moedwillige kei, deed mij al vlug weer voor me uit kijken. Het deed zo'n pijn dat ik even meende dat ik mijn wervelkolom beschadigd had. En omdat tijdens de gehele tocht de waterdiepte nagenoeg gelijk bleef, heb ik me niet meer durven omkeren maar ik meende wel, te horen aan het geplons achter me, dat iemand me volgde. Het zou dus een sportieve uitputtingsslag worden met mijn hardnekkige achtervolger(s ?), vandaar dat ik probeerde zo veel van jetje te geven als maar mogelijk was. Er was totaal geen kanoverkeer en de enige mensen die ik zag waren een paar vlieghengelaars die het op de forellen en rivierbarbelen gemunt hadden welke ik regelmatig links en rechts zag wegflitsen.

Na een tijdje genoten te hebben van de natuur, zowel boven als onder me, begon het me toch vreemd te lijken dat er nu eens niemand vóór me kwam zwemmen, ze bleven maar "wielkje zuigen". Ik bleef

nochtans steeds dat geplons in mijn spoor horen ... en nog wel in dezelfde kadans als ik zelf. Potverdorie, ik was op de vlucht voor mezelf ! Maar omdat ik met deze vaststelling nog steeds niet wist of en hoe ver ik voorop lag, bleef ik maar gestadig aan voort palmen. Stilaan begon ik er genoeg van te krijgen, deze afstand leek me wel te volstaan voor een zwemtocht. En zie in de verte, op de rechteroever bemerkte ik een bijzonder kleurrijke groep mensen bij elkaar. 't Zag er van ver een beetje uit alsof men een groepsfoto aan het maken was van een of ander zangkoor. Waren dat de niet zwemmende Neptuners ??? Het waren ze ! "Altijd Den Eerste Aan De Lesse" – titel mij ooit gegeven door Roger Michiels en neergeschreven op een beker (nu door de club opgepoetst en geadopteerd als wisselbeker) – had dus weer "toegeslagen" na verscheidene jaren. Of het nog verdiend was weet ik niet, want dat de (echte) jeugd van de club was er niet bij. (Allez, meisje en jongens : Jullie gaan die eretitel toch niet overlaten aan een "ouwe knar" als ik !? Je hoeft daartoe niet voor het hele weekend te komen, dat deden alle ouwe duikknarren toen ze nog jonger waren ook niet en wel om financiële redenen. Zwemmen, warme wijn drinken en een friet met biefstuk eten in de kantine van een camping, dat was de basis van het hele gebeuren, niet een gastronomisch weekend !)

Wat de naleving van de geëigende tradities betreft, dien ik, als uw verslaggever mijn plicht te doen, en desgevallend ook kritiek uit te oefenen. Zo werden er dit jaar weer eens geen naamwimpeltjes voor de tuba's voorzien, een plicht waarvan Etienne (Den Tjen) zich decennia lang trouw van heeft gekweten (Kan je dat zo maar over zijn kant laten gaan Etienne ?), maar erger nog, zelfs het onuitsprekbare is dit jaar gebeurd !!! Jawel Een afdaling zonder warme wijn !!! En dat is ongehoord, maar te wijten aan de opwarming van de aarde (of het te laat op het jaar zwemmen ?), want vorig jaar geraakte ook voor het eerst de ketel niet gezwind leeg. Neen,

verschillende snoodaards liepen daar rond met een frisse Duvel in de hand ! En dus had het feestbestuur beslist dat we de van de wandeling overgebleven Leffe, Maes pils en jenevers maar moesten kraken. Als pleister op een houten been hadden ze toch wat gewone (niet warme) wijn voorzien. Smulpaapje Filip echter had de goegemeente verrast met een joekel van een zelfgemaakte paté (ovale kom van minstens 40 cm lang !!!). Geserveerd op een sneetje "Frans brood" was dit wel van aard om de ontbering, geleden door het mankeren van warme wijn, ruimschoots goed te maken. Is hier een nieuwe traditie in de maak, Filip ? Ik denk wel voor iedereen te mogen zeggen dat dit beslist toe te juichen zou zijn. Zo niet, dan toch bedankt voor deze keer !

Wat ook niet onvermeld mag blijven in de annalen is de idyllische en geriefelijke plek van aankomst : goed bereikbaar, parkeerplaats genoeg, een zonnestrاندje, picknicktafels onder de bomen, een gemetselde stookplaats voor een kampvuur, een groot aan 3 kanten afgeschermd afdak met zitplaatsen er onder en dit alles naast een in de Semois uitmondend klaterend beekje. Wat wens je nog meer voor ons clubevenement ! De gemeente Herbeumont / Ste Cécile zorgt goed voor zijn toeristen ! Neptune zou er in elk geval graag langer vertoefd hebben, maar er stond nog een korte namiddagwandeling op het programma. Ten gepasten tijde werd er halt gehouden op een uitstekend terras, waar een uitgeweken Vlaming menig lekker Belgisch biertje serveerde. Zeker mijn dag was dus al vast goed en die ging 's avond nog verder met een uitgelezen gastronomisch menu. Het aantal gangen, daarvan ben ik de tel kwijt geraakt, maar Neptune vond alles super lekker, al had hij na het zwemmen en de wandeling en zelfs na ruim van de paté van Filip gesmuld te hebben (Leg dat maar eens uit !), toch weer zo'n enorme eetlust dat hij eigenlijk meteen zijn buikje had willen vullen met één grote hoeveelheid

van één van die gangen. Toch stond op het eind van de avond zijn buikje gespannen rond. Na een slaapmutsje dook hij dan ook omtrent één uur voldaan zijn bed in. 's Anderendaags deed Neptune na het ontbijt nog een prachtige grotere wandeling. Net zoals de vorige was ze prima georganiseerd door Sonja en Hugo, die dank zij hun mobilhome de Ardennen kennen als hun broekzak (denk ik). Ze hadden zelfs halverwege een zal vol flesjes Spa onder de bladeren verborgen ! Het onontbeerlijke terrasje kwam hier aan het eindpunt van de wandeling op een pleintje in Ste Cécile.

Filip zou Filip niet zijn als hij de cafébaas niet overhaald had om een aantal flessen zeer oude Orval, die hij angstvallig bewaarde, te gaan halen uit zijn kelder. Die smaakte inderdaad goddelijk, zo vond ook Neptune. Na een lekker middagmaal in het hotel, gevolg door nog enkele uurtjes zonnen in de prachtige hoteltuin, naast een klaterend beekje dat er doorheen stroomde, is Neptune dan maar via het beekje weer naar zee verdwenen. Wij gewone stervelingen reden voldaan naar huis : 't Was weer een weekend dat in het geheugen zal blijven !

M.D.C. NEPTUNE

CLUB B.B.C.

OP ZONDAG 13 JULI 2008

**OP ONZE VASTE STEK AAN
"DE PUNT"**

**TE WEMELDINGE
(HET IS HOOG WATER OM 12.45H)**

**WIE MEE WIL DUIKEN DIENT OM 11.15H TER
PLAATSE TE ZIJN !!**

Wandelen door de Maasvallei ... met duikclub MDC Neptune

Wandelen, inderdaad ! Het had Neptune bij vorige gelegenheden (zie eerdere Drietanden) zeer goed bevallen om eens uit zijn waterige omgeving weg te zijn en rond te struinen op het vasteland. Gezien zijn leeftijd en reumatiek kan uw verslaggever daar best in komen ! Ook zijn gevolg, de Neptuners, zagen een lentewandeling aanvankelijk best zitten, want niet minder dan ongeveer 50 personen (Neptuners en vrienden) hadden de intentie om op 6 april 2008 mee te stappen, men hoefde immers niet op voorhand in te schrijven. Organisator Mark (Mariën-Bouwens) had dus een probleem op het gebied van de catering : Wat als het weer roet in het eten kwam gooien ??? En er kwam roet in het eten, want hoe meer de dag naderde hoe slechter het weer werd en hoe somberder de weerberichten. Het beloofde een erg natte boel te worden en toen uw verslaggever richting Lanklaar vertrok zag de hemel er inderdaad eerder onheilspellend uit, maar zie – wonder boven wonder – hoe dichtert hij Lanklaar naderde, hoe meer blauw er tussen de wolken verscheen. Het werd hem duidelijk : Neptune moet zijn collega's – de weergoden – wel aardig de duimschroeven aangedraaid hebben om dat van hun gedaan te krijgen ! De toch nog 26 opgedaagde onverschrokken deelnemers werden dus beloond voor hun volhardendheid, want hoewel bij het begin van de wandeling even enkele tergende druppeltjes Neptune kwamen besprenkelen verder geplaagd durfden de weergoden toch niet aan en dus verliep het overgrote deel van de wandeling onder een deugddoend zonnetje. Bleek dat organisator Mark echt niet overdreven had toen hij Neptune het wandelgebied beschreven had.

De afwisseling van dennenbossen en loofbossen en vooral de prachtige doorkijkjes op het meer deden uw verslaggever onwillekeurig denken aan documentaires over de Canadese wildernis die hij ooit op TV zag.

De aangeraden (“zeker mee te nemen”) fototoestellen waren dan ook voortdurend druk in gebruik. Het allermooiste was echter de klim over een terril. Een stevige klim, dat was het inderdaad, maar de zichten die je onderweg en vooral op de top over de omgeving had waren prachtig. Sommige wandelaars, vooral vrouwen, hadden zich laten afschrikken door Mark die het in zijn aankondiging had over een “dodemansroute” (de paadjes zouden glibberig zijn en vol los grint liggen), dat was absoluut sterk overdreven. Op de eerste terril was het pad “voorbeeldig” te noemen. De tweede terril hebben we niet gedaan omdat die nog “gevaarlijker” was, zeker na het regenweer van de voorbije dagen.

We hadden trouwens fameus dorst gekregen en ook de maag begon wat te knorren.

Na de afdaling belandden we, een eind verder, aan een schiereiland in het meer, waar op een open plek tussen de dennen de mobilhome van Hugo en Sonja klaar stond, voorzien van een grote luifel om in geval van regen onder te kunnen staan. Ook grote parasols waren opgezet met hetzelfde doel, maar iedereen verkoos van de zon te genieten en ... van een in het meer te koelen gezette blonde of donkere Leffe. Maes pils was er ook voorzien voor de minder geofende drinkers en jenever voor de straffere, maar Neptune verkoos toch vooral de Leffe. En de picknick die sommigen hadden meegesleurd in hun

rugzakje zou Breugel zonder twijfel geïnspireerd hebben tot een schilderij !!! Ik zag zelfs “kriekskens met ballekens” opduiken ! Vlamingen weten wat lekker is en in de open lucht smaakte het Neptune opperbest. Kortom het was daar een zeer gezellig oponthoud. De verdere tocht verliep rondom het schitterende meer, waarbij Mark een fles champagne had uitgelopen voor diegene die een rolkei van de oever zou meebrengen welke het dichtst de 500 gram zou benaderen. Dat bleek vooral iets naar de gading te zijn van een tweetal jongetjes. Ze waren er de hele weg druk mee in de weer en speelden het erg slim, want ze consulteerden verscheidene andere van de volwassen deelnemers of die dachten dat hun kei wel een goeie kon zijn.

Bij de weging bleken ze dus met 450 gram er in elk geval véél dichter bij te zitten dan de 100 gram die ik mee had. Helaas, ik had het hun best gegund, maar Harry Van Hest zat met 520 gram toevallig dichter in de buurt van het gevraagde. Waren ze Harry toch wel vergeten te consulteren zeker !!! Harry wou hun nog zijn prijs afstaan, maar het was te laat, dat ging niet meer, want eerlijk gewonnen is gewonnen vonden ze. En gelijk hadden ze! Neptune vond het een reuze dag, zeker voor herhaling vatbaar !

M.D.C. NEPTUNE

MOSSELFESTIJN

OP ZONDAG 10 AUGUSTUS 2008

OP DE PARKING TE WEMELDINGE

**KLAARMAKEN OM 09.25H (HW OM 10.25H)
(DUIKERS DIENEN TEN LAATSTE OM 09.15 H TER PLAATSE TE ZIJN)**

**WIE NIET DUKT, MAAR WEL MEE MOSSELEN WIL ETEN, MOET OM
10.30 H TER PLAATSE ZIJN!!
(ANDERS LOOP JE HET RISICO GEEN MOSSELEN TE HEBBEN!)**